

Nosek: Zahrát si proti Kanadě v aréně pro NHL by byl zážitek

Luděk Votava 17. prosince 2011 11:33

Hokejový junior Tomáš Nosek, který letos stabilně nastupuje za Pardubice v extralize, se bude v příštích dnech v kanadském Lethbridge ucházet o místo ve finálním výběru pro mistrovství světa.

Pardubický Tomáš Nosek před kladenskou brankou. | foto: Radek Kalhous, MF DNES

Včera odpoledne nafasoval pardubický juniorský hokejový reprezentant Tomáš Nosek v Rokycanech "erár" a už dnes se uvelebí na palubě letadla, které ho společně s evropskou částí výpravy na mistrovství světa dopraví přes Londýn do kanadského Calgary.

Pak ho čeká přesun do jižněji položeného Lethbridge, kde bude mít národní tým soustředění. Tam se také definitivně uzavře nominace na mistrovství, jež proběhne v termínu od 26. prosince 2011 do 5. ledna 2012 v Calgary a Edmontonu.

"Těším se a doufám, že se do konečného výběru probiju," říká devatenáctiletý útočník.

Teprve po soustředění v kanadském Lethbridge nominace zeštíhlí na dvacet hráčů v poli. Jak vidíte svoje šance, že proklouznete na juniorské mistrovství?

Ty jsou pro všechny stejné. Věřím si, že se do konečné nominace dostanu, ale kdyby to nevyšlo, nedalo by se nic dělat - život jde dál. Určitě bych však byl hodně zklamáný. Být takhle blízko události, která za mořem převyšuje i mistrovství světa dospělých, a nezahrát si, to by byla obrovská škoda. Nastoupit proti domácí Kanadě ve vyprodané hale, kde se jinak hraje NHL, by byl jistě nezapomenutelný zážitek.

Vyhovuje vám tenhle tlak, kdy nemá skoro nikdo nic jistého?

Já jsem pořád zvyklý na sobě pracovat, ať už na sobě nějaký cítím, nebo ne. Odmala jsem se na sobě snažil makat. Na tom se nic nemění. Musíte do toho jít pořád úplně stejně.

Byl by to váš první juniorský šampionát, takže o motivaci je postaráno.

Určitě. „Osmnáctky“ mi utekly vinou zranění. Půl sezony jsem byl mimo, bylo složité se tam dostat, protože jsem neměl ani jediný reprezentační start. To mě zamrzelo. „Dvacítky“ jsou ale samozřejmě prestižnější. Je to velké lákadlo a doufám, že se tam proboujím.

Už jste v Americe někdy hrál?

Ne. Nikdy jsem tam nebyl, úzké hřiště je pro mě velká neznámá. Nevím, zda mi to bude vyhovovat, či nikoliv, to se ale uvidí až tam. Každopádně mám deset dní do začátku turnaje na to si zvyknout. Snad ta aklimatizace proběhne v pohodě, i pokud jde o časový posun.

Pokud to dopadne, máte představu, jakou roli byste měl v týmu mít? Řešil tohle s vámi předběžně trenér

Přerost?

Na tohle téma s námi trenéři nemluvili, oni mají svou koncepci v hlavě a tu hráčům nesdělují. Až přímo na turnaji ji odhalí. Proto si vůbec netroufám odhadovat, jakou roli bych mohl mít, ale budu rád za každou. Ať už bych chodil na přesilovky, nebo naopak odváděl černou práci v oslabení, to mi je celkem jedno.

Na co může tým v Kanadě pomýšlet (Češi mají ve skupině Kanadu, USA, Finsko a Dánsko, dál postupují první tři)?

Co si budeme nalhávat, asi nikdo nebude moc překvapený,

FAKTA

Tomáš Nosek

Pardubický rodák, 1. září mu bylo 19 let. Jeden z největších talentů východočeského hokeje, který pravidelně nastupuje v základní sestavě A-týmu, vedeného Pavlem Hynkem. Syn kondičního trenéra mužstva Miroslava Noska.

V době rozsáhlé marodky se objevil i v prvním útoku vedle opor Koukala s Kolářem. Loni ještě v juniorech nastřílel 33 branek a přidal 31 asistencí.

kdybychom hráli o záchranu. Taková jsou fakta. Sice se trochu zvedáme, ale na světovou špičku pořád něco chybí. Ty soupeře nemůžeme porážet, ale můžeme je porazit jednou za čas a já doufám, že se nám to povede aspoň jednou právě na tomhle turnaji.

Je výhoda, že v těžké skupině začíná Česko s - relativně - slabšími Dány?

Nemůžeme je vůbec podceňovat, protože dneska Lotyšsko nebo Dánsko jdou nahoru. S Lotyši hrajeme přípravu a půlka jejich týmu hraje KHL za Dinamo Riga, buď přímo za chlapy, anebo juniorku KHL. Když se vrátím k Dánům, papírově jsou slabší, takže bychom měli vyhrát a pro ten start by to bylo jenom dobře.

V týmu budete jediný Pardubičan - s kým si nejvíc rozumíte a s kým budete na pokoji?

Na pokoji budu s Vojtou Mozíkem, obráncem z Boleslavi, se kterým jsem se skamarádil nedávno ve Finsku. Je to fajn kluk. S nikým tam jinak nemám problém, dost se bavíme i s Danem Přibylem ze Sparty nebo Petrem Holíkem ze Zlína. Z ostatních se z dřívějšího s nikým moc neznám, leda tak, že jsme proti sobě hráli třeba v juniorské nebo dorostenecké extralize.

Co vám dalo dosavadních sedmnáct startů v extralize a jak jste se v nejvyšší české soutěži cítil?

Hlavně nové zkušenosti, posunul jsem se zase o kousek dál. Loni jsem nějaké v mužském hokeji získával v Chrudimi, ale tohle je zase něco jiného. Tady jsou hráči o dost vyspělejší pokud jde o taktiku, myšlení, sílu i rychlost. Člověk má na všechno míň času. Jsem moc rád, že mohu za „áčko“ Pardubic nastupovat.

Zápasů v něm mohlo být víc, odehráno je už jedenatřicet kol. Vy jste měl ale na úvod sezony peripetie se zraněními. Sotva jste doléčil operované koleno, dostal jste prý pukem...

Nejen to. Nejdřív jsem zchytal nepříjemného koňara a pak mě trefili pukem do ruky, měl jsem našťípý prst.

To byla na prahu extraligového seniorského hokeje docela slušná smůla.

To ano, ale zranění k tomu prostě patří. Já doufám, že jsem si to zase na nějakou dobu vybral a že budu zdravý.

Mrzí vás, že se termínově sešla Kanada a Red Bulls Salute v Salcburku a Vídni?

Určitě, ale mistrovství světa je mistrovství světa. Jsem rád, že mě klub uvolnil, Petra Koukala na reprezentaci nepustil. Moc se na to těším.